

Geir Winje

1998 (2004)

En kort presentasjon av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige
(mormonene)

Mormonene har fått sitt kallenavn fordi de tror på *Mormons bok* som Guds åpenbarte ord. Selv kaller de seg siste-dagers-hellige, fordi de tilhører den kirken de mener Gud har gjenopprettet i de siste tider.

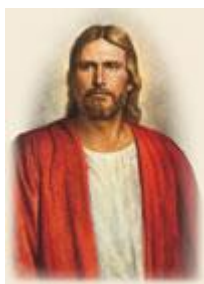
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (JKK) kan karakteriseres som en kristen åpenbaringsreligion. Det er riktignok omdiskutert om JKK kan kalles kristne eller ikke, blant annet fordi de har en annen forståelse av treenigheten enn tradisjonelle kristne. De er imidlertid er etter sin egen selvforståelse den eneste kirken som forvalter den hele og fulle Kristi lære. Derfor kalles de kristne i denne artikkelen.

Bibelen er for JKK en bok som Gud har åpenbart for menneskene, og det samme gjelder kirkesamfunnets øvrige skrifter: *Mormons bok*, *Lære og pakter* og *Den kostelige perle*. Disse fire bøkene utgjør skriftgrunlaget for JKK, og tolkes i stor grad bokstavelig, selv om deler av dem tolkes billedlig. Kirken vektlegger dessuten Guds åpenbaringer i vår tid. Han har åpenbart sin vilje for mennesker opp igjennom historien, og gjør det fremdeles.

Synet på Gud

I motsetning til kristendommens tradisjonelle dogmer står JKK for en lære om Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd som tre atskilte vesener. De er ikke ett vesen, men representerer likevel en enhet i hensikt og vilje.

Gud Faderen er en person; en Gud og Far som har skapt verden og alle mennesker, og han har et fysisk legeme. Jesus er Kristus, Messias, Guds sønn, og det er ved å tro på han som levde, døde og oppsto at en blir frelst. En viktig læresetning gjelder Jesu preeksistens: Han levde som ånd og gud før han ble født som menneske. Jesus er identisk med Jahve ("Herren" i Bibelselskapets norske oversettelse) i Det Gamle Testamente, mens Faderen er skaperguden Elohim ("Gud" i den tradisjonelle oversettelsen). Den Hellige Ånd forstås i likhet med Jesus som en selvstendig, guddommelig person - men uten fysisk legeme. Hans oppgave å vitne om sannheten.

Trosartiklene

i Jesu Kristi Kirke av siste Dagers Hellige

(hentet fra *Den kostelige perle*)

1. Vi tror på Gud, den evige Fader, og på hans Sønn, Jesus Kristus, og på Den hellige ånd.
2. Vi tror at menneskene vil bli straffet for sine egne synder, og ikke for Adams overtredelser.
3. Vi tror at hele menneskeheten kan bli frelst gjennom Kristi forsoning ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser.
4. Vi tror at evangeliets første prinsipper og ordinanser er: 1) Tro på den Herre Jesus Kristus. 2) Omvendelse. 3) Dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse. 4) Håndspåleggelse for Den hellige ånds gave.
5. Vi tror at en mann må kalles av Gud, ved profeti og ved håndspåleggelse av dem som har myndighet, for å kunne forkynne evangeliet og forrette dets ordinanser.
6. Vi tror på den samme organisasjon som fantes i den opprinnelige Kirke, nemlig apostler, profeter, hyrder, lærere, evangelister osv.
7. Vi tror på tungemålgaven, profeti, åpenbaring, syner, helbredelse, tyding av tungemål osv.
8. Vi tror at Bibelen er Guds ord så langt som den er riktig oversatt. Vi tror også at Mormons bok er Guds ord.
9. Vi tror på alt som Gud har åpenbart, alt som han nu åpenbarer, og vi tror at han fortsatt vil åpenbare mange store og viktige ting angående Guds rike.
10. Vi tror på Israels innsamling i bokstavelig forstand og på gjenopprettelsen av De ti stammer; at Sion (Det nye Jerusalem) vil bli bygget på det amerikanske kontinent; at Kristus personlig vil regjere på jorden, og at jorden vil bli fornyet og få sin paradisiske herlighet.
11. Vi fordrer rett til å dyrke Den allmektige Gud i overensstemmelse med vår egen

samvittighet, og innrømmer alle mennesker den samme rett. La dem tilbe hva som helst, hvor som helst og på hvilken som helst måte de ønsker.

12. Vi tror at vi må innordne oss under konger, presidenter, fyrster og øvrighetspersoner, og at vi må adlyde, hedre, og oppholde lovene.

13. Vi tror at vi må være ærlige, trofaste, kyske, kjærlige, dydige, og at vi må gjøre godt mot alle mennesker. Vi kan i sannhet si at vi følger Paulus' formaning - vi tror alt, vi håper alt, vi har tålt meget, og vi håper å bli i stand til å utholde alt. Vi trakter etter alt som er dydig, skjønt, prisverdig og godt.

JOSEPH SMITH

Menneskesyn

Mennesket er ifølge JKK skapt av Gud og i hans bilde. Mennesket er derfor et evig vesen. Før fødselen lever mennesket uten fysisk legeme i Guds nærhet, som en ånd i *foruttilværelsen*. Når det blir født får det legeme, og med det følger muligheten til å prøve og feile, lære forskjellen mellom godt og ondt, og i beste fall vokse i visdom og bli mer lik Gud. Når mennesket dør fortsetter dette evige livet, men da er legemet atskilt fra ånden. De to blir ikke gjenforent før ved oppstandelsen

1. Korinterbrev 15, 40-43a og andre skriftsteder tolkes slik at de gjenoppståtte vil oppleve ulike herlighetsnivåer, avhengig av de valgene en tok i menneskelivet. Celestial, terrestrial og telestial herlighet betegner grader av nærhet til henholdsvis Faderen, Jesus Kristus og Den Hellige Ånd. Også fortapelsen eller helvete er en mulighet etter dommens dag, selv om den er marginal.

JKK understreker den enkeltes handlefrihet, og enhver lære om arvesynd og predestinasjon blir avvist. Syndefallet forstås positivt fordi det var en nødvendig del av Guds plan. Fallet førte til kunnskap om godt og ondt og muliggjorde den friheten som er nødvendig for at mennesket skal kunne velge det gode.

Etikk

JKK setter mye inn på å muliggjøre et liv i lydighet mot Gud. Denne lydigheten er særlig knyttet til to livsområder: Familielivet (etikk) og menighetslivet (kult). I samfunnslivet for øvrig gjelder det å innordne seg under øvrigheten, noe som innebærer aktiv deltagelse i samfunnsliv og politikk.

Gud har innstiftet familien som en grunnleggende institusjon i samfunnet, og den enkeltes ansvar er å bidra til at denne institusjonen fungerer. Guds ordning innebærer at en mors rolle er knyttet til omsorgen for sine barn, og en fars oppgave er å sørge for livets nødvendigheter. Disse rollene betraktes som likeverdige, og kirken oppfordrer sine medlemmer til å bruke mye tid innad i familien.

I mange kirkesamfunn er spørsmål omkring seksualitet, helse og livets begynnelse og avslutning sentrale. JKK ser på abort, praktiserende homoseksualitet, samboerskap og aktiv dødshjelp som synd, mens bruk av prevensjon er opp til den enkeltes skjønn.

For øvrig etterleves en puritansk etikk: Mennesket skal leve et rent liv uten rusmidler; også tobakk, og kaffe og te skal unngås. En bør faste et døgn i måneden, for dette hjelper mennesket til å komme nærmere Gud. Den som faster vil oppleve ydmykhet og nærhet til de fattige, og pengene som blir spart gis til JKKs fasteofferfond som formidler dem til trengende. Alle medlemmer bør også betale tiende til kirken.

Viktigere enn påbudene er likevel dydsetikken: Ærlighet, trofasthet, kyskhet og kjærlighet er dyder som poengteres i JKKs litteratur. JKKs etikk er også en pliktetikk, som har ført til at medlemmene ofte blir oppfattet som arbeidsomme og ansvarsfulle. Likevel er ikke alt like alvorlig; dans, musikk og visse former for underholdning har sin selvfølgelige plass i livet.

JKK har også iverksatt et stortiltet velferdprogram som innebærer at kirken kan hjelpe medlemmer som trenger økonomisk eller annen støtte. Kirken bidrar dessuten økonomisk til internasjonalt hjelpearbeid ved naturkatastrofer og lignende, både i egen og andre organisasjoners regi.

Hånd i hånd med dette arbeidet går en forkynnelse og praksis som poengterer den enkeltes ansvar for eget liv, både økonomisk og på andre måter. Hver familie oppfordres til å ha et års lager av mat, vann og brensel. Likeså bør alle ha en økonomisk reserve og en del grunnleggende kunnskaper - praktisk og teoretisk. Utdannelse er viktig, og JKK driver flere skoler, blant annet Brigham Young University, USAs største ikke-statlige universitet.

Kult

Menighetslivet er like sentralt som familielivet i JKK. Det er velstrukturert, og søndagsmøtene i forsamlingshusene omfatter ulike aktiviteter. Menn og kvinner møtes først i atskilte klasser, fordelt etter alder. Etterpå arrangeres et nattverdsmøte for alle. Nattverden består av brød og vann fordi nattverdselementene forstås symbolsk.

Ellers i uken arrangeres møter for ulike grupper: Kvinnegrupper, ungdomsgrupper, ledergrupper og barnegrupper har alle sine organiserte aktiviteter i menighetens regi. Aktivitetene er ikke bare religiøse. Kultur, dans, musikk, idrett og andre fritidsaktiviteter hører også hjemme i menighetslivet. I USA driver JKK en omfattende speidervirksomhet, og i Norge er kirkens speidergrupper tilsluttet Norsk Speiderforbund.

De oppunder 100 *templene* som er spredd rundt i verden må ikke forveksles med JKKs forsamlingshus, som vi finner i de fleste større byer. I tråd med det menneskesynet som er skissert ovenfor, forholder en seg i kulten til både dette livet, foruttilværelsen, og tilværelsen i ånde verdenen etterpå. Dette skjer blant annet gjennom *besebling* i templene. Besebling er handlinger som føyer mennesker sammen ut over jordelivet. Ekteskap kan besebles for tid og evighet, og barn kan besebles til sine foreldre. Denne tempeltjenesten er ikke åpen for alle, og kan karakteriseres som et rituellet arbeid der en tar opp de aller viktigste forholdene i menneskelivet innfor Gud.

Særlig kjent er JKKs arbeid for de døde. Ved å la seg døpe for en avdød slektning får den avdøde en reell sjanse til å ta imot frelsen. Den avdøde har fremdeles fri vilje, men den stedfortredende dåpen kan hjelpe ham. Denne virksomheten har ført til et omfattende slektsgranskingsarbeid, og JKK er kjent for sine store arkiver med mikrofilmede kirkebøker. Dette arbeidet forstås som et kjærlighetsarbeid og begrunnes både i bibeltekster som 1. Korinterbrev 15,29 ("Hvorfor lar noen seg døpe for de døde? Hvis de døde ikke står opp, hvorfor lar de seg da døpe for dem?") og i nyere åpenbaringer, som *Lære og pakter*.

Det personlige livet som kristen beskrives i trosartikkel 4 (se ovenfor). Veien inn i det kristne liv går gjennom fire stadier (prinsipper eller ordinanser): 1) Å tro på Jesus Kristus og hans evangelium er en forutsetning for det kristne livet. 2) Omvendelsen finner sted kontinuerlig, og er en indre forutsetning for dåp og håndspåleggelse. Omvendelsen formalisert i seks samtaler den enkelte gjennomfører med en misjonær i tiden før dåpen. 3) Dåpen er nødvendig for frelse og kan finne sted fra åtte års alderen. Den skjer ved full neddykking og ledsages av dåpsløftet: Å overholde Guds bud slik det konkretiseres i forbindelse med tiende, kyskhet og *Visdomsordet* (se nedenfor). 4) Håndspåleggelsen formidler Den Hellige Ånds gave, og blir mottatt kort tid etter dåpen.

Tradisjonelt har ugifte unge menn, men også eldre ektepar og ugifte kvinner, gitt to år til misjonsvirksomhet - gjerne utenfor hjemlandet. Denne virksomheten er ulønnet, og har flere årsaker: Misjonen er en direkte iverksettelse av Jesu misjonsbefaling og bidrar til at kirken utbres. Livet som misjonær innebærer dessuten disiplin, bønn, undervisning og målrettet arbeid, og hjelper den enkelte til å utvikle sin personlighet i ønsket retning. Oppholdet i misjonsmarken bekostes vanligvis av misjonærene selv, men kan av og til støttes av menigheten.

Kilder

JKK har som nevnt fire hovedskrifter: *Bibelen*, *Mormons bok*, *Lære og pakter* og *Den kostelige perle*. Forholdet mellom *Bibelen* og *Mormons bok* uttrykkes gjerne ved hjelp av et bilde fra Bibelen: "Så sier Herren din Gud: Se, jeg tar Josefs stav som tilhører Efraim og hans brødre, Israels stammer, og setter den sammen med Judas stav. Så gjør jeg dem til én stav; de blir til ett i min hånd." (Esekiel 37,19)

Mormons bok består av 14 kortere og lengre bøker. De to første bøkene (1. og 2. Nephis bok) handler om to israelittiske familier, etterkommere av Josef, som brøt opp fra Jerusalem og dro til Amerika cirka 600 år før Kristus. Forfatteren Nephi var utvandrerens Lehis yngste sønn. Med på reisen hadde de også messingplater som blant annet inneholdt de fem mosebøkene.

De følgende bøkene handler om de utvandrede familienes liv i det nye landet. Historien preges av stridigheter mellom de to utvandrede folkegruppene: Nephittene, som har navn etter Lehis yngste sønn, var lydige og ble velsignet av Gud. Lamanittene, som har navn etter Lehis eldste sønn, var ulydige, og ble forbannet av Gud. De regnes for øvrig som forfedrene til Amerikas indianere. Gjennom historien møter vi profeter, gode og onde konger, omvendelse og frafall.

Mormons bok har altså mange paralleller til de historiske bøkene i Det gamle testamente. I kritiske fremstillinger av JKK vises det derfor ofte til forskning som hevder å påvise at *Mormons bok* inneholder lån fra andre kilder, ikke minst King James-bibelen.

Historien går frem til cirka 400 e Kr, da de siste nephittene levde i Amerika. På denne tiden avsluttet nephitten Mormon den kontinuerlige historieskrivingen og skrev forkortede versjoner av den 1000 år lange historien. Før han og hans slekt ble utryddet overleverte han platene og opptegnelsene til sin sønn Moroni, som grov dem ned. Det var disse Moroni senere viste til Joseph Smith, og som ble oversatt til *Mormons bok* (se nedenfor).

Innenfor denne rammefortellingen tar *Mormons bok* opp mange temaer. Blant annet fortelles det om en tidligere utvandring til Amerika, og boken inneholder mange profetord om rettferdighet, livsførsel, religionsfrihet og andre temaer som er sentrale for JKK. Navnet Kristus brukes i *Mormons bok* synonymt med Herren, Skaperen og andre gammeltestamentlige betegnelser på Gud.

En sentral fortelling finner vi i 3. Nephi bok, som er forfattet av en senere Nephi enn han som skrev om utvandringen. Her viser Jesus seg for de utvandrede isrealittenes etterkommere i Amerika, og forordner dåp og omvendelse. Dette skjer i år 34. Jesus gjentar hovedpunktene i sin lære, og taler blant annet om dåp, menighetsstruktur, misjon og etikk. Han innsetter også tolv disipler. JKK har således fått et "femte evangelium", der mye av det stoffet vi kjenner fra de fire nytestamentlige evangeliene (særlig Matteus) er gjentatt i en ny sammenheng.

Lære og pakter er en samling åpenbaringer fra Jesus Kristus, hovedsakelig til Joseph Smith (i perioden 1823-47), men også til andre av de første lederne i JKK. Disse er ordnet kronologisk og dreier seg om temaer som siste tider, organisering av kirken og dåp for avdøde. I kapittel 89 står *Visdomsordet*, JKKs helselov som foreskriver sunt kosthold.

Den kostelige perle består blant annet av Mose bok, som ble åpenbart for Joseph Smith, og altså ikke er identisk med Mosebøkene i den tradisjonelle Bibelen. Abrahams bok er oversettelsen av noen egyptiske papyrusruller som ifølge JKK stammer fra Abraham, og som Joseph Smith oversatte. Det samme gjelder et kort utdrag fra Matteusevangeliet (en alternativ versjon av Matt 23,39-24, som utgjør en del av Jesu tale om de siste tider). I *Den kostelige perle* kan vi også lese Joseph Smiths egen beretning om tiden frem til *Mormons bok* oversettes i 1829. Helt til sist i denne boken finner vi JKKs tretten trosartikler (se ovenfor).

I tillegg til de fire grunnskriftene har presidenter og ledende rådgivere gjennom hele JKKs historie formidlet profetier og åpenbaringer fra Gud til sin kirke. I vår tid blir budskapene som formidles på de halvårlige generalkonferansene nedskrevet og forstått som autoritative skrifter. De blir offentliggjort i JKKs publikasjoner, og tanken er at Gud hele tiden rettleder sin kirke.

Historie

JKKs historie har klare paralleller til de bibelske fortellingene om Abraham og Moses som ledet sitt folk til det lovede landet. Joseph Smith forteller at han fikk sin første åpenbaring - den første visjon - i 1820, da han var 14 år. Han var på denne tiden grepet av en vekkelse i staten New York, men var i tvil om hvilket kirkesamfunn han skulle slutte seg til. Han fikk se

to skikkelser; Faderen og Sønnen. Faderen ba ham lytte til Sønnen, som sa at han ikke skulle slutte seg til noe eksisterende kirkesamfunn.

Noe senere fikk han besøk av engelen Moroni, som fortalte ham om de nedgravde platene han siden skulle grave opp. Joseph Smith grov dem opp i 1827, oversatte dem og ga dem ut under navnet *Mormons bok*. Bøkene var skrevet på gullplater i et reformert egyptisk språk som han i utgangspunktet ikke forsto. Ved hjelp av to seersteiner og åpenbaring fra Gud kunne han likevel forstå teksten. Steinene og platene ble hentet fra ham, men før dette skjedde, tok Joseph Smith i alt elleve menn til vitne på at platene fantes. Tre av dem så også engelen Moroni og hørte Guds stemme.

I 1830 ble *Mormons bok* utgitt og JKK etablert. Dette året forstås som det store vendepunktet i moderne kirkehistorie, siden Gud nå gjenopprettet den sanne kirke. For at Joseph Smith skulle kunne etablere denne kirken måtte han få den nødvendige fullmakt av Gud. Dette skjedde ifølge hans selvbiografiske skrifter da Døperen Johannes overdro Det aronske prestedømme til ham. Noe senere overdro Peter, Jakob og Johannes det melkisedekske prestedømme til ham (begrepene forklares nedenfor).

Tiden etter 1830 var preget av kampen for aksept. Joseph Smith og hans første tilhengere dro fra New York til Ohio, der de dyrket land og hvorfra de drev en intens misjonsvirksomhet. De møtte sterk motstand og måtte flytte. Kirken kjøpte et landområde i Illinois og grunnla byen Nauvoo (hebraisk for "Vakker"). Konflikten ble hardere, og Joseph Smith, hans bror og en del ledende tilhengere ble i 1844 fengslet og anklaget for opprør og forræderi. Forut for arrestasjonen hadde Joseph Smith stilt som kandidat til presidentvalget, og kirken hadde opplevd voldelige konflikter. Samtidig hadde medlemmene - på Guds befaling og i tråd med gammeltestamentlig praksis - begynt å praktisere polygami (mangegifte eller "flerkoneri"). Joseph Smith og hans bror ble drept av en gruppe menn som trengte seg inn i fengselet.

Det neste kapittelet i kirkens historie tok til i det Brigham Young overtok ledelsen. Han hadde vært misjonær i England, og ledet nå de siste-dagers-hellige i en gigantisk folkevandring til Utah, der Salt Lake City ble grunnlagt. Dette ørkenområdet, som ikke ble innlemmet i USA før 1850 (Utah ble amerikansk stat i 1896), ble "det lovede land" for tilhengere fra både Europa og USA. Cirka 80.000 mennesker bygget på få år opp et velfungerende samfunn med kunstig vanning, templer, skoler, industri, handel, og ikke minst misjonsvirksomhet.

Etter Joseph Smiths død opplevde kirken splittelser, blant annet fordi det var uklart hvem som skulle etterfølge Smith som leder. På 1850-tallet finner vi cirka 20 større og mindre utbrytergrupper, og en del av disse samlet seg til en konferanse i 1852. De ønsket at Joseph Smiths eldste sønn, Joseph Smith III, skulle lede kirken videre, noe som skjedde i 1860 da *Den reorganiserte Jesu Kristi Kirke av siste dagers hellige* ble grunnlagt. Denne kirken godtok altså ikke Brigham Youngs lederskap, og har i dag cirka 250.000 medlemmer i rundt 40 land.

<p>Den reorganiserte kirken (DRK) ledes i dag av Grant McMurray, den første presidenten som ikke er direkte etterkommer av Joseph Smith. Den har oppunder 50 medlemmer i Norge, og er ikke så stor i europeisk sammenheng. Som i JKK er både <i>Bibelen</i>, <i>Mormons bok</i> og <i>Lære og pakter</i> grunnskrifter, men ikke <i>Den kostelige perle</i>. Innholdet i disse bøkene tolkes og vektlegges imidlertid ikke på den samme måten, så de to mormonerkirkene er relativt ulike tross sitt felles opphav. I DRK praktiseres for eksempel ikke dåp for avdøde eller tempeltjeneste der en besegler evige forhold mellom ektefeller.</p>
--

Tempelet i Independence (Missouri) er også åpent for allmenheten på en helt annen måte enn templene i JKK. En annen forskjell ligger i synet på Gud og menneske, som i DRK ligger nærmere det synet vi finner i tradisjonell kristendom. Både kvinner og menn kan ordineres til prester, og DRK har aldri akseptert polygami. Til sist kan nevnes at DRK understreker frelse ved nåde alene, i kontrast til JKKs tredje trosartikkel.

Etter Brigham Youngs tid er JKK ledet av stadig nye presidenter i spissen for ledergrupper på tolv apostler: John Taylor (fra Youngs død i 1877) og Wilford Woodruff (fra 1885) hører til blant de kjente pionerene. Den dag i dag ledes kirken av en president med to rådgivere, samt tolv apostler. Disse formidler blant annet åpenbaringer og profetier fra Gud til kirken.

JKK ble utbredt fra USA via England til det øvrige Europa ved organisert misjon. Til Norge kom JKK i 1851, da de første medlemmene ble døpt i Risør. De første menighetene ble organisert i kystbyer på sørøstlandet fra 1852. Etter dissenterloven av 1845 måtte en ha myndighetenes tillatelse for å utføre kirkelige handlinger, men dette forutsatte at en var blitt godkjent som dissenter, det vil si som et kristent kirkesamfunn. Problemet for JKK i Norge var at kirken ikke fikk en slik status, og en høyesterettsdom slo i 1853 fast at JKK var et ikke-kristent samfunn (JKK er i dag registrert som kristent trossamfunn). Selv om grunnloven garanterte religionsfrihet, var det en vanskelig tid for kirken. Til langt ut på 1900-tallet har mange utvandret til USA, men siden 1950-tallet har medlemstallet vokst i Norge, og det er i dag registrert cirka 4000 medlemmer.

JKK har cirka 10 millioner medlemmer og oppunder 60.000 misjonærer som virker i over 160 land. *Lys over Norge* er det viktigste tidsskriftet for norske medlemmer av JKK. Her publiseres oversatte artikler fra det amerikanske modertidsskriftet, samt stoff av lokal interesse. Det kommer også en egen utgave for barn.

Organisasjon

Som nevnt ledes JKK av en president med to rådgivere, samt De tolv apostlers råd. Dette reflekterer troen på at Gud hele tiden gir åpenbaringer og profetier til sin gjenopprettede kirke. JKK er organisert slik kirken forstår Jesu forordninger i Det nye testamente og 3. Nephi bok.

Alle menn som finnes verdige og har overholdt dåpsløftene (se ovenfor) innvies til det aronske prestedømme i 12-årsalderen. Dette er et allment prestedømme, som er delt i tre grader: Diakoner (12-14 år) og lærere (14-16 år) kan blant annet dele ut nattverd, og prester (16-18 år) kan forrette nattverd og døpe. I 18-årsalderen innvies en til det melkisedekske prestedømme, som innebærer en høyere myndighet. Blant annet kan en da virke som heltidsmisjonær og menighetsforstander. Etter at JKK ble et registrert trossamfunn kan menighetsforstanderne vie ektepar.

Blant de ledende eldste pekes det ut biskoper (ulønnede ledere for fullt utbygde menigheter eller *wards*), grenspresidenter (ledere for *grener*, det vil si mindre menigheter), og stavspresidenter (ledere for *staver*, som kan sammenlignes med stift eller bispedømmer i andre trossamfunn). I Norge er det én stav på Østlandet, mens resten av landet hører inn under *Den norske misjon*. Denne ledes av en misjonspresident som også har ansvaret for de cirka 100 heltidsmisjonærene som til enhver tid virker i Norge.

Kvinner har verken del i det aronske eller melkisedekske prestedømme, men er likevel aktive som forkynnere i menighetene. På 70-tallet ble prestedtjenesten åpnet for alle verdige menn, etter at den gjennom kirkens tidligere historie ikke hadde vært åpen for menn av afrikansk opprinnelse.